

ਸੀਮਕਾਲਜੀਸਹਾਇ
ਫਰਮਾਇਸਭਾਈਰਮਸਿੰਘ
ਮਹਿਤਮਜੀਨਮੰਡੀ

567 0153, 1MB1A

ਚਿਤਾਮਦਿਰ
ਰਥਕਬਿਤਾਮੇ

ਸ਼੍ਰੀਮਕਾਲਜੀ
ਸ਼੍ਰੀਮਮਿਤਾਰਜੀਵਿਖੇਛਾਈਭਾਈ
ਸਿੰਘਦੇਸਤਨਸੇਛਾਧਾਸੀ893

[illegible]

ਨਗਪਾਵਣੇ। ਖੰ ੮ ਦੀ ਬਾਰ ਰਾਮ ਰਸਨ ਸਿਭਾ ਰਉਰੁ ਸਨ
ਮਿਰਾਨ ਕੋਈ ਦਿਨ ਦੇ ਪਰਾਵਣੇ। ਅਗੇ ਬਣੁ ਗੀ ਮਹਾਲਾ ਕਿਨੇ
ਚੱਲਣਾ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਪਾਸੇ ਆਸਨਾ ਇਕੋਈ ਦਿਸਣੇ
ਲਾਵਣੇ। ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਖਾਂ ਪਾਂ ਨਹੀ ਤਿਜਿਨੁ ਬੀ
ਦਗੀ ਬਿਤੀਤਾ ਦਿਨ ਸੇਈ ਹੈਂ ਸੁਹਾਵਣੇ। ੫ ॥ ਭੈ ਜਲਗੁ ਬਾ
ਰਤੈ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਪਾਰ ਜਗ ਕੂੜ ਦਾ ਪਸਾਰ ਜਾਣੇ ਮੋਹੁ ਨਹੀ
ਪਾਵਣਾ। ਗਾਫਲੀ ਬਿਸਾਰ ਨਹੀ ਹੋਹਿ ਗਾਖੁ ਵਾਰ ਜਾਇਜ
ਮਦੇ ਦੁਆਰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਨੇ ਨਾ ਛੁਡਾਵਣਾ। ਤਾਤਮਾ ਤਕੁ ਤਸਨ
ਬਿਪਸਤ ਸਾਕ ਤੇਰੇ ਚੱਲ ਕੇ ਤੇ ਸਾਥ ਕਿਨੇ ਗੰਢ ਨਹੀ ਲਾਵਣ
॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਛੁਡੇ ਗੁਮਨ ਤਨ ਜਲੁ ਗਾਮ ਸਨ
ਹੋਊ ਖਾਕ ਦਾ ਬਿਛਾਵਣਾ। ੬ ॥ ਬਿਦਗੀ ਬਿਬੇਕ ਬਿਨ ਬਾਤਿ
ਨਾ ਬਿਸੇਖ ਜਗ ਕੂੜ ਦੇ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੇ ਖਤੂ ਵਿਚਾਰ ਕੇ। ਐਲੀ
ਆਨੁ ਭਾਲ ਪੁੱਛ ਬਿਦਗੀ ਬਿਸਾਲ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਕੋਯੇ ਨਿਢਾਲ
ਜਮ ਮਾਝੁੰਗਾ ਵੇਗਾਰ ਕੇ। ਸੁਨੀ ਛੁਡ ਕੇ ਤੇ ਠੋਰ ਉਰੁ ਜਾਊਗਾ
ਏਭੋਰ ਪਈ ਰਹੁ ਗੀ ਨਿਮਾਣੀ ਦੇਹਿ ਪੈਰ ਤਾਂ ਪਸਾਰ ਕੇ। ਕਹਿ
ਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਓੜ ਕ ਦੀ ਬਾਰ ਕਿਲੇ ਕੋਟ ਤੇ ਬਜਾਰ ਛੱਡ
ਹਿਗਾ ਬਿਸਾਰ ਕੇ। ੭ ॥ ਜਾਣ ਕੇ ਤੂੰ ਆਪ ਹੋਇ ਗਾਫਲ ਨਿਹ
ਕੁ ਅਗੇ ਜਮ ਪੁਰ ਬਾਟ ਪੰਧ ਚੱਲਣਾ ਜਰੂਰ ਕਾ। ਜਾਗਤੀ ਪਿ
ਰ ਬਿਸਾਰ ਦੇ ਨਗਾਰੇ ਤੈਨੂੰ ਬੇਦਤਾਂ ਪੁਕਾਰੇ ਰਾਹ ਦੱਸਦਾ
ਹੈਂ ਦੁਆਰਾ। ਜਿਨ ਨਾਲ ਮੋਹੁ ਤੇਰਾ ਜਗ ਰੈਨ ਦਾ ਬਸੇਰਾ ਹੀ
ਠਾਂਧੀ ਮਿਲੇ ਰੋਕੇਈ ਸਾਬੀ ਨਹ ਸੂਰਕਾ। ਕਹਿਤਾ ਬਿਹ
ਰਾ ਸਿੰਘ ਬਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੋਈ ਨਾ ਜਹਾਨ ਵੇਲਾ ਆਉ
ਗਾ ਕਰੂਰ ਕਾ। ੮ ॥ ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਬਾਰ ਛੁਡੇ ਲਤਾਂ ਬਹਾਰ ਦੇ
ਲਸਕਰ ਹਜਾਰ ਕੀ ਨੇ ਸਾਥ ਨਾ ਪਗੀਤ ਕੀ। ਭੋਗ ਰਾਜ

ਧਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਤੁਪਰਾਨਾ ਕੀਤਾ ਰਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ
ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ ॥ ਹੋਈ ਚੁਹਨੁ ਲਛਮੀ ਦੇ ਹਿਖਲ ਜਗ
ਹਾਹਾ ਰਹਾ ॥ ਸਭ ਕਹੈ ਬਾਇਬੀ ਤਕੀ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਰਾ
ਸਿੰਘ ਬਿਨਾ ॥ ਮਨ ਮਿਠਕੇ ਏਨ ਜਹਾ ਨਢੇ ਗੋਰੇ ਜਾਇ ॥
ਭੁਇ ਕੀ ॥ ੯ ॥ ਮਿਤ ਕਾਨਿ ਹਰ ਦੇ ਹਰੇ ਦੇ ਜਾਚ ਜਾਚ ਜਿਨਾ
ਭਾਹਿਤਾ ॥ ਚਰਨੁ ਚਰਨੁ ॥ ਏਸ ਬਿਸਾਹੇ ॥ ਮੁਰਛਾ ਸੁਹਾ
ਮਸ ਮੰਗਾ ॥ ਮੰਗਾ ਗਾਇ ਨਰੇ ॥ ਜਨੀਤਾ ਗਾਇ ਨਰੇ ॥
ਉਪਾਹਰੇ ॥ ਮਿਦਰ ਗਾਇ ॥ ਚਾਨੀ ਚੁਖੀ ਵਤੇ ॥ ਚੰਦ ਸ
ਬਦਨ ਛਪਾ ॥ ਏਸ ਚਾਨੀ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਰਾ ॥ ਸਿੰਘ ਬਿਦ
ਗੀ ਬਿਬੇ ਕਾ ਬਿਨੁ ॥ ਖਤੇ ਕਰੇ ॥ ਜੇਤ ਚਲਾ ॥ ਹੱਥ ਝਰਕੇ ॥ ੧੦ ॥
ਨਪਤ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਹੋਈ ਗੋਰਾ ਅਪੀਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀਨ ਪਾਤ੍ਰ ਮੁਦਰਾ ॥
ਜੇਗ ਕਾ ਜਪਾ ॥ ਰੀਆ ॥ ਸਨਕ ਸਨੇਦਨ ਕੀ ॥ ਸਾਖ ਜੇਗ ਬੇਦ ਮਖ
ਭੂਕੇ ਸਮੇਤ ॥ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ॥ ਇਤਾ ਗੀਆ ॥ ਰੋਮ ਰਿਖੀ ॥ ਅੰਗ
ਨ ਜੇਗ ਜੇਲਗਾ ॥ ਇਪੁਨਿ ਰਿਖੀਆ ॥ ਚੜ੍ਹਾਇ ਪੈਣਾ ਫੇਰਨਾ ॥
ਰੀਆ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਰਾ ॥ ਸਿੰਘ ਪੁਰੇ ਗੁਰਗਮਾਨ ਬਿਨੁ ਕ
ਭੁੰਗ ਬੀਤ ਗਇ ॥ ਜੇਗ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀਆ ॥ ੧੧ ॥ ਭਾਗ ਬਨ
ਇਚੁਣ ਕੇ ਦਮੁਲਖਾ ॥ ਇਮਨੁ ਹੋਇ ਨ ਸਫਾ ॥ ਇਭਾ ਮੰਜ
ਨ ਅਨੇਕ ਕੀ ॥ ਕਾਨਕ ਪੜਾਇਤ ਪੇਭ ਸਮਲਗਾ ॥ ਏ
ਏ ਹਿਕੇ ਬਣਾ ॥ ਏਮਿ ਦੇ ਬਾਸ ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕੀ ॥ ਅਪੰ ਹਸਮ
ਲਾਇ ਪੈਣ ਕੇ ਰਹੇ ਚੜ੍ਹਾਇ ਪੁਜਨਾ ॥ ਭਵਨ ਸਿਵ ਹੋਇ ॥
ਸਕੀ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਰਾ ॥ ਸਿੰਘ ਬਿਨ ਗੁਰਗਮਾਨ ॥ ਭਵੇ ਸੇਸ
ਰਭਨ ਮਹਿ ਮਾਜਾ ॥ ਦੇਨਾ ਅਭੇਖ ਕੀ ॥ ੧੨ ॥ ਗਮਾਨ ਕੇ ਬਿ
ਬਿਚਾਰ ॥ ਭਯੋ ਅਧ ਕਾਰ ਜੈ ਸੇ ॥ ਮੀਨ ਸ੍ਰੀ ॥ ਦੇਸ ਗਰਮੇ ਪਾਨ ਕਰ
ਮੀਇ ॥ ਬੇਦ ਅੰ ਪੁਰਾਨ ॥ ਸੁਧਾ ਤਮ ॥ ਭਖਾਨ ਕੇ ਰੇ ਚੇਤਨ ਪ

ਸਹ... ॥ ਮਨ ਮੇ ਨਿਰਖ ਕਰ ਦੇ ਹਿਅ
ਮਨ ਹਰ ਬੁਧਿ ਮੁਖਿ ਆਤਮਾ ਸੋ ਮਧ ਭੇਟ ਕੀਜੀਏ ॥ ਕਹਿ
ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਓਠ ਪੋਤ ਪੂਰਨ ਹੈ ਸਾਗਰ ਤਰੰਗ ਜਗ ਅਤ
ਪਤੀ ਜੀਏ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਮਧ ਪੂਰਨ ਜਹਾਨ ਸਦ
ਭੀ ਪੂਰਾਨ ਜਾ ਕੋ ਅਦੁਤੀ ਪੁਕਾਰ ਤੇ ॥ ਇਕਤਾ ਸਮਾਨ ਮ
ਮਾਤਮਾ ਜਹਾਨ ਜਾਨ ਸਾਗਰ ਤਰੰਗ ਜਲ ਜਾਨੀਏ ਬਿਚਾਰ
ਆਪ ਕੋ ਨਿਵਾਰ ਕਰ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਸਾਰ ਕਰ ਰਤ ਨ ਕੀਕੀ
ਕੋ ਜੋ ਹਰੀ ਨਿਹਾਰ ਤੇ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੀ ਹੀਰ
ਤਿਸੇ ਤਿ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ਤੂਹੀ ਦੇਖੀਏ ਸਧਾਰ ਤੇ ॥ ੧੪ ॥
ਹੋਮ ਅਕਾਲ ਰੂਪ ਭਾਨ ਜੋ ਬਿਸਾਲ ਹੀਏ ਮੇਲ ਕੇ ਹਸ
ਤੂ ਨਿਗਾਹ ਨਹੀ ਪਾਂਦ ਦਾ ॥ ਭੁੱਲ ਕੇ ਤੈ ਆਪ ਕਰੀ ਦਿਨ ਹੀ
ਗਤਿ ਫਿਰੈ ਮਿਗ ਮੁਸਤਾਕ ਜੋ ਤੂ ਅੰਤਰੀਫ ਫੇਰ ਦਾ ॥
ਸੁਜ ਮੇਖਿ ਅਲਭ ਆਸਾ ਹੋ ਕੇ ਗਾਲ ਤੇ ਗੰਗ ਠਕੀ ਮੇ
ਲ ਤੈ ਨੂੰ ਹੋ ਬਨ ਹੀ ਆਵ ਦਾ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ ਬੀ
ਜਾ ਓਕਾਲ ਜਨ ਸੋ ਹਰੀ ਆਨੂ ਭਾਲ ਤੂੰ ਹਵਾਲ ਭਾਸੁਣਾਵ
॥ ੧੫ ॥ ਰੇ ਗਦੀ ਨਾਸਾਰਾ ਜਿਨਾ ਨਿਵਿਆ ਓਰਾਰ ਓਨਾ ਉ
ਅੰਦੇਵ ਗਫਿਰੇ ਨਾ ਵੀ ਅੰਦਿਖਾਂ ਵਦਾ ॥ ਬੇਮੁਖਾਂ ਦਾ ਸਿਗ ਤੇਰ
ਕਉਂ ਭੁੰਗ ਏਤਾਂ ਬਿਛੁ ਅੰਦੇਫ ਗਤੈ ਨੂੰ ਗਾਰੂ ਨਾ ਬਾ
ਹੀ ॥ ਅਹਾਲ ਰਹੀ ਸੁਧਨ ਸਿਭਾਲ ਅੰਗ ਮਾਨ ਕ
ਮਾਘ ਤੂ ਫੇਰੈ ਰੁਲਣਾ ਪੁਛਾਵ ਦਾ ॥ ਕਹਿਤਾ ਬਿਹਾਰ ਸਿੰਘ
ਮਨ ਭਰ ਭੁਲੇਖਾ ਪੂਰੇ ਇਦੁਰ ਤੂ ਯਕੀਨ ਨਹੀ ਲਾਵ
॥ ੧੬ ॥ ਸੇਈ ਹੈ ਸੁਜਨਾ ਜਿਨਾ ਰੇ ਦੇ ਗੁਰਗ ਮਾਨ ਤਿਨ ਰੇ ਨ
ਨਏ ਕਟੇ ਕਬੀ ਦਗਿ ॥ ਸੇ ਸਕੀ ॥ ਸਚ ਨੂੰ ਪਛਾਨ ਮਾਨ ਮਿ
ਆਜਹਾ ॥

ਗਬਾਤੁਬੁਝਕੇਬਿਬੇਕਕੀ॥ਕਹਿਤਾਬਿਬੇਕਸਿੰਘਭੁਮਭੇਦ
ਕਾਲਛੇਦਮਾਰੀਗੁਰਸੂਰਮੇਨੇਸਾਂਗਉਪਦੇਸਕੀ॥੧੦॥
ਜੋਹੁ॥ ਕੇਹਰਿਕੁਭਾਬਿਦਾਰਮੋਤੀਕਾਰਨਰਾਜਗਜਾ॥ਹਿ
ਰਦਮੇਭਰਮਾਬਿਦਾਰਤੈਸੇਗੁਰਜਗਸੂਰਮੇ॥੧੧॥ਕਾਬਿਤਾ॥
॥ਤੰਤਨੂੰਪਛਾਨਗਈਮੈਲਤਾਅੰਗਮਾਨ ਓਨ੍ਹਰੇਹੀਤੇਮਸਾ
ਨਘਰਭਾਨ੍ਹਹੈਵੈਏਕਸਾ॥ਤਖਤਨਿਵਾਸਭਵੈਭੀਖਬਨਬ
ਜਜਹਾਂਵੈਤਹੈਈਨਾਸਤਹਾਂਭੇਦੁਨਹੀਦੇਖਤਾ॥ਕਾਮਨੀਤਿ
ਮਾਗਕਾਮਰੂਪਮਨਸਾਧਭਵੈਅੰਗਨਾਹੈਸਿੰਘਪੈਅਨੰਗਨ
ਜਿਲੇਪਤਾ॥ਕਹਿਤਾਬਿਹਾਰਸਿੰਘਪੁਨਹੈਨਪਾਪਜੈਸੇ ਉਜ
ਨਅਕਾਸਗੁਰਗਮਾਨਕੀਬਿਸੇਸਤਾ॥੧੨॥ਲਖਗੁਰਗ
ਭਏਪ੍ਰਗਟਜਹਾਨ ਓਹਤਾਭੂਮਿਕਾਏਭੂਖਨਹੈਭਾਨਜੰਮੇ
ਭਵਦੇ॥ਵੇਖਾਤਿਨਬੇਮੁਖਕਮੋਦਕੁਮਲਾਇਰਹੇਸੰਜ
ਜਨਾਂਦੇ॥ਚਿਤਕੋਲਬਿਗਸਾਂਵਦੇ॥ਤੁਮਾਗਬਨਜਾਹਿਭਾ
ਰਹੈਘਰਮਾਹਿਅੰਧਉਲੂਅੰਨੁਭਾਨਜੰਮੇਨਜਰਨਹੀਆਵ
ਕਹਿਤਾਬਿਹਾਰਸਿੰਘਬਾਂਛਤਾਤਿਨਜੋਰਜਾਇਮਗ
ਪਗਜੰਗਫਲਪਾਂਵਦੇ॥੧੩॥ਬਿਨਾਸਤਸਿੰਘਪਨਜੇਬਨ
ਮੰਧਇੰਕਸੱਪਵ੍ਹਏਫੰਘਰਾਹਰੰਬਦਮੇਡਸਾਂਵਦੇ॥ਸੋਹਕੁ
ਦਰਕਾਭੇਤਜਾਣੇਸਾਗਰਮਹਾਤਮਵੇਦਸਦਾਸੋਭੇਦੁ
ਪਾਂਵਦੇ॥ਗਮਾਨੀਆਬਿਸਾਰਪੁਛੇਉਲੂਆਨੂੰਸਾਰਓਮੁ
ਦਰਾਂਹੀਸਾਰਮਝੀਗੋਰਨੂੰਮਨਾਵਦੇ॥ਕਹਿਤਾਬਿਹਾਰਸਿੰ
ਰੀਮਤਾਬਿਨਾਜੰਮੇਭੀਲਮੋਤੀਆਨੂੰਛੱਡਹਾਰਹੀਜਕਾਰੀ
ਦੇ॥੧੪॥ਪਾਯੋਹੈਅਲੇਖਾਜਿਨ੍ਹਨਭਾਵਨਾਨਭੇਖਤਿਨਤੋ
ਗਬੀਪਨਖਲਾਸਦੇਹਸਾਸਰੇ॥੧੫॥ਜਿਹੀਤੋ

ਛਨਆਨ ੩੫ ॥ ੨੨ ॥ ਦਰੀਸੋ ਜਿਤ ਬਿੰਤ ਸੁਛ ਮਾਕਾਸ
ਤੋ ਰੀਮਤਾਨ ਬੇਦ ਤਿਨ ਪਾਇਸ ਕੇ ਛੇਦ ਅੰਸੇ ਪੂਰਨ ਮਹਾ
ਤਮਾ ਦੀ ਦੇਵਰ ਜਬਾ ਛਤੇ ॥ ਕਹਿਤ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜਾਇਕੁ
ਰਬਾਨ ਆਇ ਸਫਲ ਜਹਾਨ ਭੂਮਿ ਭੂਖਨ ਪ੍ਰਕਾਸਤੇ ॥ ੨੨ ॥
ਦਹਰਾ ॥ ॥ ਅੰਸੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਤ ਕੋ ਦਲ ਖੇ ਬਿਨੁ
ਗਮਾਨ ॥ ਜਹ ਜਨ ਕੇ ਪਗ ਰਜ ਮਿਲੇ ਸਾਂਤਿ ਹੋਰਿ ਮਨ ਮਾ
ਨ ॥ ੨੩ ॥ ਕਾ ਬਿੰਤਾ ਲਖਤਾ ਬਿਬੇ ਕੀ ਆਂਦੀ ਹੋਇ ਕਾ
ਜਗਤ ਜੀਉ ਸੁਛ ਮ ਸੁਮੇਦ ਨਿ ਜੋ ਬੇਦ ਨਾਲ ਖਾਂਉ ਦੀ ॥
ਮਛੀ ਆਦਾ ਮਾਰ ਗੁਪਛਾਣ ਸਕੇ ਕੋ ਦਸਿ ਪਪੰਛੀ ਆਂਦੀ
ਪੈੜ ਜਮੇ ਅਕਾਸ ਨਾ ਬਿਆਉ ਦੀ ॥ ਕੇਹਰੀ ਬਿਦਾਰ ਕੁੰਭ
ਮੇਤੀ ਗਜਰਾ ਜ ਬਿਨਾ ਸੂਰ ਮੇਭੁ ਸੀਗ ਮਣੀ ਹੱਥ ਨਹੀ ਆਉ
ਦੀ ॥ ਕਹਿਤ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਾਰ ਕਥੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਜ
ਹ ਨ ਸਾਰ ਸਾਬਤੀ ਬੋਧ ਉਦੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਜਾਂਗਰ
ਗਮਾਨ ਭਈ ਲਖਤਾ ਮਨ ਹੋ ਬਿਸਮਾਦ ਅਮੀਰ ਸਖਾਵੇ ॥ ਤ
ਨ ਬੇਨਿਰਲੇ ਪਰਹੇ ਤਨ ਮੇ ਫਿਰ ਕਾਲ ਬਿਆਲ ਕੇ ਹਾਥ ਨ
ਆਵੇ ॥ ਕਿਰਿਆ ਨਿਸਬਾ ਸੂਰ ਬਾਲ ਕ ਜਮੇ ਕਛ ਤਾਗ
ਬੈਰਾ ਗੁਨ ਭੇਖ ਜਣਾਵੇ ॥ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਮਿਲੇ ਤੁਰੀ ਆਪਦ
ਦਰ ॥ ਜਨ ਉਦੇ ਦੁਤਿ ਛਾਨ ਜਮੇ ਤਾ ਜਨ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਛਪੇ ਨ ਛਪ
ਈ ॥ ਜੱਦ ਪਿਗੋ ਪਰਹੇ ਜਗ ਭੀਤ ਰਧੂ ਮ ਤੇ ਆਗਰ ਹੇ ਨ ਦੁਰ
ਈ ॥ ਭੇਤੁਰ ਮਾਹਿਨਾ ਦੀ ਪਛਪੇ ਨਿਮ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਜਾਂ
ਰਾ ਆਈ ॥ ਬਿਹਾਰਾ ਸਿੰਘ ਛਪੇ ਨਹੀਵੇ ॥ ਰਜਿ ਮੇ ਜਨ ਭੂਮਿ
ਤਲੇ ਨਗ ਨਾਹਿ ਲੁਕਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ॥ ਜੀ ਆਛੀਦਾ ॥
ਜੇ ਸੇਭਾ ਸੇਘ ਦਾ ਮੇ ਸੂਰ ਜਾ ਬਿਬਾ ਅਨੇਕ ॥ ਘਟ ਫੁਟੇ ਕਹੁ

[illegible]